

have de i Farens Stund deeltaget i Kampen for Fædrelandet, paa den Maade, som deres Gyne tillod det, og paa en Maade, hvorved de maaffee have ydet Staten en bedre Tjeneste end om de havde gjort Tjeneste som simple Soldater, saa vil det dog i Sandhed være haardt, om de nu atter skulde udrydes af deres Stilling og blive tvungne til at gjennemgaae en Recrutfkole. Det, som Udvalget fornemmelig har støttet sin Paastand paa, er, at dersom dets Forslag ikke bliver taget til Følge, ville de, som udskrives efter denne Lov, blive langt gunstigere behandlede, end de, som bleve udfkrevne efter den Lov, som iffor blev vedtaget med Hensyn til Udskrivningen for iaar. Jeg skal ikke modsigge, at de ville blive det; men jeg troer, at naar man vil yde en Begunstigelse, bør man gjøre det tilgavn. Jeg tvivler heller ikke om, at den daværende Krigsminister har havt Lovens Bogstav for sig, naar han har fortolket det saaledes, at hine Frivillige skulde gjøre Garnisonstjeneste og gjennemgaae Recrutfkolen; hvad Meningen i denne Henseende har været ved Vedtagelsen af hiin Lov, tør jeg ikke bestemt afgjøre, men for mig stiller Sagen sig saaledes, at fordi man een Gang har vedtaget en saadan Lov, derfor er det ikke givet, at man for Fremtiden vil vedblive at gjennemføre et Princip, som efter min Mening vil blive en meget liden Erstatning for de Menneker, der dengang, da vort Fædreland var i Fare, have ydet det deres Tjeneste. Jeg skulde derfor holde for, at det var rigtigst, at lade dette Punktum i § 3 blive staaende; da vil det være tydeligt, hvad Rigsdagens Mening er, nemlig at disse Menneker skulle aldeles fritages for at gjennemgaae Recrutfkolen og gjøre Garnisonstjeneste.

Krærup: Ved denne Sags første Behandling tillod jeg mig at tage Ordet imod en Uttring af den ærede 9de Landssthingsmand for 10de Kreds (Lüttichau), naar han nemlig i Almindelighed yttrede, at de Frivillige, som havde tjent i 1848, men ikke senere deeltaget i Felttogene, ikke hørte til de dygtigere Frivillige. Medens jeg gjerne erkjender, at den ærede Rigsdagsmand paa en særdeles hæderlig Maade udtalte sig om de Frivillige i Almindelighed, maa jeg dog bemærke, at han vist-

nok imod sin Villie er kommen til at faare dybt en meget stor Deel af de Frivillige, nemlig de, som blot gjorde Felttoget i 1848 med, men ikke deeltog i Felttoget 1849. Han siger nemlig gjentagende i sin første Uttring, hvor han taler om samtlige Frivillige, der gik med i 1848—49—50, at de ikke hørte til de dygtigere Frivillige, naar de ikke bleve staaende i Armeen, og, efterat have imødegaaet den af mig gjorte Bemærkning, siger han atter: „Jeg maa gjentage, at om de bedste Frivillige, om dem, som vi Alle maae være taknemmelige for den Nytte, de have ydet Armeen, er der ikke Spørgsmaal her, de ere endnu Alle i Armeen som Officerer eller Underbefalingsmænd“. Denne Uttring er i Særdeleshed meget haard om mange brave Mand, der som Frivillige gjorde meget god Tjeneste i 1848, men ikke gik med i 1849, fordi Fædrelandet da ikke længere trængte til deres Arme, og man slet ikke ønskede Frivillige ved Armeen. Derfor kan Ingen med Berettigelse sige, at de Mand, som gjorde Felttoget i 1848 med, men ikke deeltog i det i 1849, ikke hørte til de dygtigere Frivillige. Det er mig bekendt, at netop blandt disse findes der flere Individer, der vare tilbude Officeersposter i Armeen, som de ikke modtog; men de bleve ikke staaende i Armeen det paafølgende Aar, fordi man ikke ønskede deres Tjeneste. Det er bekendt nok, at Armeen i Foraaret 1849 slet ikke ønskede Frivillige.

Ordføreren (Slensborg): Ja, jeg seer rigtig nok ikke, at der i hvad den ærede Landssthingsmand, som sidder i min Nærhed (Nyholm), ansøgte mod Udvalgets Forslag til § 3, er fremført Noget, som ikke allerede tidligere er imødegaaet og gjendrevet. Jeg kan saaledes i det Hele taget henholde mig til, hvad sidste Gang blev udtalt, navnlig af den høitærede Justitsminister, og hvad Udvalget har udtalt i sin Betænkning og hvad jeg selv tillod mig at bemærke. Forsaaavidt den ærede Landssthingsmand har ansøgt, at de Fleste af dem, hvorom her kunde være Tale, vilde være vaabenøvede, at der altsaa kun vilde være Tale om Enkelte, der som Lager og Auditeurer havde gjort Tjeneste i Krigen, og at det vilde være en Ubillighed, at disse Folk skulde gjennemgaae en Recrutfkole, skal jeg bemærke, at jeg veed ikke,